DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 12den MEI, 1827. N. 19.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden:

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de bepalingen van het bestaande reglement ter regeling van den handel en de scheepvaart op dit eiland, hetwelk by Ministeriele resolutie van den 12den November 1821, No. 11-62 geapprobeerd en den 20sten Juny 1822 alhier gepubliceerd is, door de vryverklaring der haven dezes eilands, sedert den eersten January dezes Jaars, in derzelver geheel voor onbestaanbaar moeten gehouden worden zoo wel met de verordeningen die ten aanzien dier *vryverklaring* bereids zyn daargesteld, als met het doel en de strekking daarvan, alwaarom de gemelde bepalingen, die derhalve in vele opzigten met het thans aangenomen stelsel eener vrye haven strydig zyn, behooren te vervallen en door anderen vervangen te worden.

Zoo is het dat het hiervorengemelde thans nog bestaande reglement ter regeling van den handel en de scheepvaart op dit eiland hierby voor vervallen en geheel buiten werking wordt verklaard om vervangen te worden door een ander, hetwelk beden gearresteerd is om in werking te worden gebragt.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 17den April 1827, het veertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 1sten Mei 1827.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

REGLEMENT ter regeling van den Handel en de Scheepvaart op het eiland Curaçao.

Art. 1. Van de ladingen aller koopvaardy schepen en vaartuigen, deweike in de haven van Curaçao aankomen, zal er binnen vier en twintig uren, sedert derzelver aankomst, aangifte ter Secretary van den Raad van Policie worden gedaan, op een door den schipper onderteekend en op zegel geschreven manifest, volgens het daartoe by publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dd. 16den November 1826 gearresteerd model; zullende by de inlevering van dat manifest binnen den voormelden bepaalden tyd van vier en twintig uren sedert de aankomst des vaartuigs, de by het 1ste artikel van die publicatie bepaalde belasting voor de veiligheid en het behoud van schip en goederen, dadelyk worden betaald.

Art. 2. De schipper van een aangekomen vaartuig benevens de passagiers begeven zich, dadelyk na hun arrivement met den opper visitateur by den Gouverneur of ter Gouvernements Secretary, en de passagiers, aldus begeleid, ter Fiscalaat.

Art. 3. Alle binnen gekomen vaartuigen zullen voor het fort Amsterdam blyven liggen tot dat de aangifte der lading ter Secretary van den Raad van Policie, met de inlevering van het manifest daarvan en betaling der daarop staande belasting zal zyn gedaan, en het vereischte generaal permit tot ontlading (zie art 7 der voormelde publicatie) zal zyn genomen; waarna dezelve maar eerst, doch niet eerder, ter plaatse der ontlading zullen mogen verhaald worden.

Art. 4. Byaldien eenig gedeelte der ingeladene goederen, die aan het regt van consumtie of accyns onderhevig zyn, tot weder vervoering is aangegeven, zal de ontlading van het andere gedeelte voor het fort Amsterdam moeten geschieden en zal dus geen vaartuig hetwelk ter wedervervoering aangegeven goederen aan boord heeft van die ligplaats mogen verhaald worden, ten zy dat men tot het besluit gekomen is om die goederen te ontschepen en daarvan het voormelde regt te betalen.

Art. 5. Ofschoon een vaartuig niet langer dan vier en twintig uren binnen de haven vertoeft, zal de bepaalde belasting ten volle verschuldigd zyn en moeten betaald worden wanneer eenige goederen daaruit ontscheept of daarin gescheept worden.

Art. 6. Het zal geoorloofd zyn de aan het regt van consumtie en accyns onderhevig zynde goederen die ter weder uitvoering zyn aangegeven, geheel of ten deele, te ontschepen tegen betaling van het daarop staande regt, na kennisgeving daarvan aan het Hoofd-Ontvangers kantoor, met inlevering van eene door den schipper onderteekende lyst der dusdanige goederen die men ontschepen wil; waarop een permit daartoe zal worden verleend hetwelk voor de uitreiking daarvan ten kantore van den Raad Contrarolleur zal moeten geregistreerd zyn.

Art 7. Zoo lang het vaartuig voor het Fort Amsterdam ligt zal het geoorloofd zyn nadere aangiften by manifesten, volgens het bepaalde model, te doen, edoch van daar verhaald zynde, zal er dan geene nadere aangiften mogen geschieden of aangenomen worden, maar zullen alle goederen aan het regt van consumtie en accyns onderhevig, die voor het verhalen des vaartuigs van het Fort Amsterdam niet mogten zyn aangegeven, als ter kwade trouwe verzwegen aangemerkt worden en als zoodanig aan aanhaling en verbeurd verklaring onderworpen zyn.

Art. 8. Vermits de vrystelling van betaling der voormelde belasting by het vertrek des vaartuigs binnen vier en twintig uren na deszelfs aankomst, zoo wel als de uitkeering van een gedeelte daarvan, wanneer het vaartuig binnen acht dagen wederom uitzeilt, zonder intusschen goederen ontladen of ingescheept te hebben, als eene gunst en niet als een regt moet worden beschouwd, doordien het binnen vallen eens vaartuigs en het vertoef deszelven in de haven, om welke reden ook, in het belang van hetzelve geschiedt en die belasting daarom, met alle billykheid, zonder eenige uitzondering of uitkeering zoude kunnen geheven worden; zal er derhalve geen onderscheid van dagen in de berekening van eenigen bepaalden ligtyd worden gemaakt en alzoo de ligtyd, in welk geval ook, over zon-en feest dagen even gelyk als over andere dagen moeten berekend worden; zoo dat het wederuitzeilen van eenig vaartuig, op welken dag ook hetzelve is binnen gekomen of wederom uitzeilt, werkelyk binnen den toegestanen ligtyd, zon-en feestdagen daaronder gerekend, zonder goederen ontscheept of ingescheept te hebben, moet geschieden om van de vergunning der wet te mogen genieten, waartegen geene verontschuldiging of voorwendsel hoe ook genaamd zal mogen ingebragt of aangenomen worden, aangezien een dusdanig vaartuig geene verhindering zal ontmoeten om op eenen zon-of feestdag de haven binnen den ligtyd te verlaten, als de schipper van hetzelve zyn voornemen en verlangen daartoe aan den opper visitateur te kennen geeft; deweike daarop het noodige tot het vertrek des vaartuigs zal moeten bewerkstelligen en ook een fort pas, tot het uitzeilen van een zoodanig vaartuig binnen den ligtyd, op eenen zon-of feestdag zal mogen en moeten verleenen.

Art. 9. By verzuim van aangifte der ingeladene goederen met inlevering van een manifest daarvan en betaling der daarop staande belasting binnen den bepaalden tyd van vier en twintig uren, wanneer het vaartuig binnen dien tyd niet wederom zal uitgezeild zyn, en derhalve als die belasting na dien tyd maar eerst is betaald geworden, zal er geene uitkeering van de helft daarvan geschieden, zoo als zulks by het 15de artikel der hiervorengemelde publicatie, in het daarby vermelde geval, bevolen is, namelyk by het weder uitzeilen des vaartuigs binnen acht dagen zonder goederen ontscheept of ingeladen te hebben, en in geval het verzuim acht dagen geduurd heeft, zal die belasting verdubbeld worden ten behoeve der koloniale kas.

Art. 10. Het regt van consumtie en accyns wordt verschuldigd en moet betaald worden van alle goederen die daaraan onderhevig zyn, byaldien dezelve binnen veertien dagen (zon-en feestdagen daaronder gerekend) sedert derzelver invoer niet wederom uitgevoerd zyn in hetzelfde vaartuig waarmede dezelve zyn aangebragt, overeenkomstig het 14de artikel der hiervorengemelde publicatie, om het even of men, al of niet, verzuimd heeft of weigerachtig is gebleven de aangifte daarvan op de bepaalde wyze te doen, of niettegenstaande dat dezelve ter wedervervoering zyn aangegeven geworden; met uitzondering nogtans van de zoodanigen die ter wedervervoering zyn aangegeven en krachtens het evengemelde artikel, met speciale toestemming van den Gouverneur, werkelyk ontscheept zyn geworden tot reparatie van het vaartuig of om andere gewigtige reden ter beoordeeling van den Gouverneur.

Art. 11. Ingeval men nalatig of weigerachtig is geweest de aangifte der lading eens aangekomen vaartuigs, binnen veertien dagen, (zon-en feestdagen daaronder gerekend) sedert deszelfs aankomst, op de bepaalde wyze te doen, of wanneer die aangifte wel geschied is, maar noch weder vervoering der daartoe aangegevene goederen, noch ontlading daarvan, tot reparatie des vaartuigs of anderszins, krachtens daartoe bekomen consent, heeft plaats gehad; gelyk ook by niet ontscheping der zoodanige niet ter wedervervoering aangegevene goederen binnen den voorzeiden tyd, zal daarna de ontlading van Gouvernements wege mogen geschieden, ten einde de aan het regt van consumtie en accyns onderhevig zynde goederen op te nemen en het verschuldigde regt te berekenen, om hetzelve daarop te verhalen, terwyl het vaartuig voor de verschuldigde belasting tot veiligheid en behoud van schip en goederen aansprakelyk blyft tot verhaal daarvan op hetzelve.

Art. 12. Het regt van consumtie en accyns der goederen die daaraan onderhevig zyn, deweike niet tot wedervervoering zyn aangegeven, moet betaald worden het zy dat dezelve al of niet ontscheept worden, aangezien het aan elk vrystaat dusdanige goederen ter wedervervoering aan te geven, en de gene die zulks niet doet zich daardoor vrywillig onderwerpt aan de betaling van dat regt daarop.

Art. 13. Daar geen vaartuig een fort pas ter Gouvernements Secretary tot het uit-

zeilen verkrygen kan alvorens dat er een manifest van deszelfs lading aldaar zal zÿn ingeleverd, overeenkomstig het 10de artikel der hiervorengemelde publicatie, zal het manifest moeten geviseerd worden door den opper visitateur, dewelke daarbÿ zal hebben te letten of er ten aanzien van het vaartuig en van deszelfs aangebragte lading gehandeld is volgens en voldaan is aan de bepalingen, zoo wel van dit reglement als van de hierin aangehaalde publicatie van den 16den November 1826, tot voorkoming alzoo dat geen vaartuig een fort pas bekome betwelk hetzelve niet vermag te hebben, ter oorzake van overtredingen die er aan de lettoelde bepalingen mogten hebben plaats gehad. Vaartuigen die binnen den bepaalden ligtyd zullen terug zeilen zonder goederen ontscheept of ingescheept te hebben, verkrygen het fort pas van den opper visitateur op zon-en feestdagen; edoch op andere dagen van de Gouvernements Secretarÿ op een bewÿs daarvan door dien ambtenaar te verleenen, en derhalve zonder inlevering van manifest.

Art. 14. Aangezien de belasting tot veiligheid en behoud van schip- en goederen bÿ de inlevering van het manifest der aangebragte goederen ten volle betaald wordt, zal er teruggave van de helft daarvan geschieden aan de vaartuigen die dezelve binnen den bepaalden tÿd van vier en twintig uren hebben betaald, en overeenkomstig het 15de artikel der voorzeide publicatie terug zeilen zonder goederen te hebben ontscheept of ingeladen. De voormelde teruggave geschiedt op een bewÿs deswege van den opper visitateur en kwitantie daarop van den belanghebbende, na registratie daarvan ten kantore van den Raad Contrarolleur.

Art. 15. De goederen aan het regt van consumtie en accÿns onderhevig, dewelke met speciale toestemming van den Gouverneur, tot reparatie des vaartuigs of om andere gewigtige reden, ontscheept zÿn geworden, zullen opgeslagen worden in een of meer pakhuizen voorzien van drie bÿzondere sloten, welker sleutels bÿ den eigenaar der goederen, den Hoofd-Ontvanger en den opper visitateur, elk een daarvan, zullen moeten berusten. De ontlading en daarna de weder inscheping dier goederen geschiedt voor het fort Amsterdam, ten ware dat er om dringende reden door den Gouverneur verlof zal zÿn verleend om de ontlading op eenige andere plaats te laten geschieden.

Art. 16. De zeebrieven, zeepassen of registers der vaartuigen mogten bÿ de inlevering van het manifest ter Secretarÿ van den Raad van Policie bezorgd worden om aldaar te blÿven berusten tot bÿ het vertrek der vaartuigen. De teruggave daarvan geschiedt op een briefje deswege van den opper visitateur.

Art. 17. Voor het dagschot bÿ 's zons opgang, en na 's zons ondergang, zal er geene inlading of ontlading van schepen, noch vervoer van koopwaren hoe ook genaamd of van welken aard of soort ook over de haven, langs de straten, publieke wegen of openbare plaatsen, onder welke laatsten de scheepstimmerwerven en andere ligplaatsen voor schepen begrepen zÿn, mogen geschieden, op verbeurte niet alleen van de alzoo ingeladene, ontladene of vervoerde goederen, zonder onderscheid van aard of soort, maar ook eener boete van niet minder dan vÿftig en niet meer dan honderd guldens, of op straf van gevangenis voor niet korter dan eene maand en niet langer dan twee maanden, te betalen en ondergaan door elk der genen die dit verbod zal hebben overtreden, het zÿ door die verbodene inlading, ontlading of vervoer bevolen of zelf gedaan te hebben, of wel op eenigerlei wÿze daarin behulpzaam te zÿn geweest. De voormelde boete zal zÿn ten behoeve van den aanbrenger, den Raad Fiscaal en de koloniale kas elk een derde daarvan; zoo dat de Commissaris van Policie geen aandeel daarin hebben zal ten zÿ de ontdekking door hem zal zÿn gedaan, in welk geval het aandeel voor den aanbrenger vervalt en hetzelve door dien Commissaris zal genoten worden. Bÿaldien de ontscheepte goederen die ter bewaring moeten vervoerd worden de bestemde plaats voor 's zons ondergang niet zullen kunnen bereiken; zoo mede wanneer de uit pakhuizen aangevangen aanvoer tot na dien tÿd zal moeten duren om op de bestemde plaats aan te komen, zullen de begeleiders van dusdanige goederen tot vrÿwaring derzelve van aanhaling en confiscatie, moeten voorzien zÿn van een specifiek permit van den opper visitateur dewelke de bevoegdheid zal hebben om hetzelve te verleenen en die het niet dan om gegronde reden zal mogen weigeren. Alle aldus vervoerd of aangevoerd wordende goederen die niet op het daartoe vereischte permit vermeld staan, zullen aanhaalbaar en confiscabel zÿn en de begeleider zoo mede als ander medepligtige in dien verboden vervoer of aanvoer zal in de boete of straf vervallen die bÿ dit artikel is bepaald.

Art. 18. Geene goederen buiten in eenige der buiten baaÿen vermogen ingescheept of ontscheept te worden, zonder dat de Gouverneur daartoe consent zal hebben verleend, in welk geval een permit deswege van den Hoofd Ontvanger moet worden genomen, en de ontscheping of inscheping zal in de tegenwoordigheid van eenen onder visitateur moeten geschieden. Alle deze ontscheepte goederen moeten stadswaarts gebragt om door den opper visitateur nagezien en opgenomen te worden.

Art. 19. Alle goederen hoe ook genaamd die in eenige der buiten baaÿen worden ingescheept of ontscheept zonder dat het bepaalde in het laatst voorgaande artikel zal zÿn in acht genomen, zÿn aan aanhaling en verbeurd verklaring onderworpen, en de genen die zich daaraan hebben schuldig gemaakt zullen verbeuren gelÿke boete of ondergaan gelÿke straf als bepaald is in het 17de artikel hetwelk op de hierin bedoelde overtreding allezins toepasselÿk is.

Art. 20. Het zal niet geoorloofd zÿn iemand, het zÿ passagier of tot het scheepsvolk behoorende, in eenige der buiten baaÿen te ontschepen; en niemand zal derhalve het vaartuig waarop hÿ of zÿ behoort, mogen verlaten om aldaar of ergens in de buiten districten aan wal te blÿven; echter zal het aan de schippers of iemand van hunnen wege en ook aan de passagiers, met voorkennis van den kommandant der baai, geoorloofd zÿn zich stadswaarts te begeven; doch zullen vreemdelingen vergezeld worden van een der manschappen van de aldaar gedetacheerde wacht. Ingeval er zich geene wacht aldaar bevindt, zal de zoodanige schipper of iemand van zÿnen wege, zoo mede de passagiers die hun vaartuig verlaten om stadswaarts te komen, zich bÿ hunne aankomst in de stad, indien zulks over dag is, ter Fiscalaat, en in den nacht, aan de eerste wacht moeten aanmelden, onverminderd hunne verpligting van op den volgenden dag ter Fiscalaat te verschÿnen, op pœne van zoodanige boete of straf als de Raad Fiscaal zal vermeenen regtens te mogen eischen. Wanneer er wegloopers of deserteurs ontscheept worden, zullen dezelve aan de wacht moeten worden overgeleverd, of wel aan den districtmeester van het district waarin het geschiedt.

Art. 21. Alle aan het regt van consumtie of accÿns onderhevig zÿnde goederen die niet Nederlandsche vaartuigen zÿn uitgevoerd geweest, mogen in hetzelfde vaartuig waarin de uitvoer is geschiedt, bÿ de terugkomst van het vaartuig op dezelfde reis, wederom worden ingevoerd, zonder dat die goederen aan het gemelde regt van consumtie of accÿns zullen onderhevig zÿn, mits vertoonende legale bewÿzen van de bevoegde beambten ter plaatse alwaar de ontscheping en weder inscheping is gedaan, dat die goederen dezelfde zÿn welke in het vaartuig bÿ deszelfs laatste arrivement aldaar waren aangebragt, edoch terug gebragt wordende van plaatsen alwaar men geene dergelÿke bewÿzen verkrÿgen kan, zal het als dan aan den Hoofd Ontvanger en den opper visitateur beiden, volgens de merken als anderszins, voldoende moeten blÿken dat die goederen dezelfde zÿn dewelke bÿ het laatste vertrek des vaartuigs zÿn uitgevoerd geworden. Op geene andere wÿze zullen de in Nederlandsche vaartuigen uitgevoerde en buiten lands ontscheept geweest zÿnde goederen bÿ het terug brengen derzelve van het opgemelde regt vrÿ zÿn. Van dergelÿke goederen onder vreemde vlaggen uitgevoerd, wordt bÿ derzelver retour geene kwÿtschelding van het meergemelde regt gedaan.

Art. 22. Van goederen aan het regt van consumtie en accÿns onderhevig, dewelke terug gebragt zÿn in eenig vaartuig hetwelk uit deze haven was gezeild, doch welk uit hoofde van schade of om andere reden wederom binnen gevallen is zonder de reis te hebben volbragt, zal er bÿ derzelver ontscheping het voormelde regt niet betaald worden, mits dat het op eene legale wÿze blÿke dat die goederen dezelfde zÿn dewelke zÿn uitgevoerd geweest. Van de lading eens zoodanig vaartuigs zal er niet behoeven aangifte gedaan te worden; noch zal het vaartuig aan de bepaalde belasting onderhevig zÿn; even min als er van dezelfde lading een nader manifest bÿ het vertrek des vaartuigs vereischt wordt, tenzÿ dat er meerdere goederen in hetzelve zÿn gescheept geworden.

Art. 23. Even als alle goederen aan het regt van consumtie onderhevig, ingevolge eene andere publicatie van Gouverneur en Raden van Policie, mede dd. 16den November 1826, bÿ de ontscheping op 'sLands schalen gewogen en met 'sLands schepel gemeten moeten worden, zal ook de drank waarvan de accÿns bÿ de maat betaald wordt, door den Roeimeester moeten gemeten worden.

Art. 24. De Raad Fiscaal, de Raad Contrarolleur der Financien of deszelfs plaats bekleeder, de Hoofd-Ontvanger, de Commissaris van Policie, de Accÿns meester, de Opper-Visitateur, de Onder-Visitateurs, de Waagklerken, de Onder Schout en de dienaren van Policie en Justitie zÿn niet alleen bevoegd en geregtigd, maar tevens ook gehouden alle sluikerÿen en handelingen ter verkorting van 'sLands middelen tegen te gaan en alle aanhalingen te doen van alle goederen waarmede sluikerÿ gepleegd wordt, en de ambtenaar die eenige aanhaling doet, is geregtigd tot een derde van het zuiver bedrag der aangehaalde goederen, terwÿl de koloniale kas ook een derde en de Raad Fiscaal het andere derde geniet, edoch de aanhaling door den Raad Fiscaal geschied zÿnde, zal het eerstgemelde derde zÿn ten behoeve van den aanbrenger.

Art. 25. Alle naar Nederland vertrekkende schepen of vaartuigen moeten acht dagen voor hun vertrek ter Gouvernements Secretarÿ worden aangemeld, behalve dat de schippers, op niet minderen tyd, hun op handen zÿnde vertrek, bÿ omroeping, door den Stads omroeper, zullen moeten aan het publiek bekend maken.

Art. 26. De schippers van alle Nederlandsche schepen die regtstreeks van Nederland op deze kolonie varen moeten na de ontlossing hunner onderhebbende vaartuigen, daarvan door den Stads omroeper omroeping laten doen, ten einde een ieder die als dan nog vermeenen mogt eenige reclame van goederen te hebben zich bÿ hen moge vervoegen.

Art. 27. De manifesten van Nederlandsche schepen en vaartuigen die van een der Havens van Nederland op deze kolonie varen, worden terstond na arrivement ter Gouvernements Secretarÿ bezorgd; en wegens het opmaken van de manifesten der ladingen van Nederlandsche schepen, die naar eenige der havens van Nederland bestemd zÿn, worden de belanghebbenden verwezen naar de Gouvernements Publicatie dd 8sten October 1818.

Art. 28. De zoogenaamde Landloopers of kustvaarders en de vaartuigen die met visschers passen of op de visscherÿ varen, behoeven geene manifesten in te leveren, en de landloopers zeilen in en uit op een daartoe bekomen pas; terwÿl die welke op de visscherÿ varen, telkens een fort pas zullen behoeven om te mogen uitzeilen, en zal er geen toezigt over dezelve gesteld worden; nogtans zal de opper visitateur uit zich zelven of op bekomene orders van den Gouverneur, den Raad Fiscaal, den Raad Contrarolleur der Financien of den Hoofd Ontvanger die vaartuigen mogen visiteren, wanneer zulks noodig geoordeeld wordt. — Indien echter die vaartuigen eenige koopwaren mogten hebben ingeladen, zÿn dezelve onderhevig aan alle de bepalingen die ten aanzien van andere vaartuigen zÿn vastgesteld.

Gearresteerd bÿ besluit van den Raad van Policie van den 17den April 1827.

De Raad voornoemd,

(w. g.) CANTZLAAR.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 1sten Mei 1827.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

TE KOOP.

UIT de hand, of op Woensdag den 23sten dezer by Publieke Opveiling, de Plantagie *Land en Zee zigt*, gelegen in het 3de Distrikt, Oost Divisie, met 600 Mahotten Mais tuin of meer, dewelke dagelyks te bezigtigen zyn, en eenige Slaven. Wegens de konditien vervooge men zich by den eigenaar

THEOD. VAERST.

Den 11den Mei 1827.

OP den 9den Mei 1827 stierf alhier aan de gevolgen van eene langdurige en smartelyke ziekte de Weledele Heer DANIEL SPECHT, onlangs Lid van den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie, na 55 Jaren 7 Maanden en 17 Dagen geleefd te hebben.

Zyne godsvrucht, braafheid en opregtheid, gevoegd by een gezond en helder verstand maakten hem belangryk by allen die met hem in eenige betrekking stonden of het genoegen hadden met hem bevriend te zyn: lang zullen daarom zyne goede hoedanigheden door hun herinnerd worden en zal zyn aandenken alhier in wezen blyven.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

J M Eskeldson	C Iscombol
C Molinar	Sara Naar
M C Isen	W S van Cruger
J Gilbert	Le Douz
P Dore	L Thieffry
Dorothea Curiel	F Crison

Curaçao den 11den Mei 1827.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

7.	bark Dandy, De Lima,	Coro
	brik Wilhelmina & Sophia, Romer,	St. Eustatius
9.	bark Elisabeth & Benjamin, Winfield,	dito
	golet Del Carmen, Ricardo,	Porto Rico
	brik Hiram, Hilbert,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—MEI.

8. golet Dos Amigos, Rivas,
10. bark Elizabeth & Benjamin, Winfield,
golet Admiraal van der Capellen, Marten,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 13den Mei ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Op laatsleden Woensdag werd er een koninglyk salut van het Fort Amsterdam gedaan, ter eere des geboortedags van Hare Koninglyke Hoogheid Wilhelmina Frederica Louisa Marianna, Princes der Nederlanden.

Volgens de *Constitutionele* van Bogota van den 29sten Maart, was het niet zoo zeer de gehechtheid aan de tegenwoordige konstitutie van Colombia, welke het hulpkorps te Lima bewoog eene omwenteling te veroorzaken, waarby eenige officieren werden afgezet en Bustamante tot kommandant werd verkozen, maar wel de uitdeeling van 50,000 daalders onder hen, dewelke op dien dag geschiedde.

Indien nu eenig ander individu over eene grootere som kan beschikken, heeft hy zeker kans om eene nieuwe omwenteling te veroorzaken en zich tot bevelhebber optewerpen. Zoo voortgaande zal dit korps wel wat gelykheid krygen met de Pretoriaansche lyfwacht der Romeinsche keizers.

Het antwoord van den Secretaris van Oorlog, aan den Kommandant van de Colombiaansche divisie te Lima, J. Bustamante, gedagteekend Bogota, den 15den Maart, behelst hoofdzakelyk het volgende.

Dat de Vice President de verschillende stukken aan hem gezonden ontvangen heeft; dat de uitvoerende magt in overweging heeft genomen en er dit op aanmerkt: dat het de pligt is van eene gewapende magt het gouvernement blindelings te gehoorzamen en zich in geenerlei wyze in regerings zaken intelaten; dat er echter omstandigheden kunnen bestaan die eene uitzondering op dezen regel maken; dat deze gelegenheid zulk eene omstandigheid heeft aangeboden, daar verscheidene personen, ja zelfs provintien getracht hebben het tegenwoordige wettige bestuur omverre te werpen, en daarin zelfs eenige der officieren van gemeld korps betrokken waren, zoo als gebleken is uit de by hen gevondene korrespondentie; dat gemeld korps door het wegzenden dier officieren, en het benoemen van anderen niets gedaan heeft dan hetgene prysselyk was en dat korps daardoor verdient dat het de burger kroon gevoegd worde by de lauwerkroon die het in de velden van Peru geplukt heeft; en dat het gouvernement deze divisie zyn dank toezendt en eene nadere gelegenheid afwacht om hun te beloonen voor deze daad van getrouwheid.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWS-PAPIEREN.

NEW YORK, APRIL 6.

PORTUGAL.

Londen, Feb. 19.—De berigten uit Portugal zyn minder gunstig, dan men reden had te hopen volgens de vorige tydingen. De rebellen, die op den 9den dezer uit Beira in Spanje verdreven waren, keerden in verstrooide partyen, maar in groot getal binnen Tras-os-Montes terug, van welke plaats hunne vrienden bezit gehouden hadden. Zy verzamelden aldaar hunne krygsmagt onder het bevel van den burggraaf de Canellas en andere aanvoerders; verdreven de konstitutionelen uit Chaves, en trokken voort tot de brug van Salmonde, den noordelyken doorgang in de provintie Mintro. Deze doorgang werd eenigen tyd lang verdedigd door een korps van 300 konstitutionelen, maar werd ten laatste bemagtigd. De verdedigers werden verstrooid en namen de vlugt in de gebergten. Na hunnen doortogt in de provintie Mintro bevryd te hebben (eene onderneming welke Chaves te voren mislukt is) rukten zy op den 30sten January, op Braga aan, welke plaats zy in bezit namen; van daar trokken zy op naar Guimaraens, een der rykste en meest gegoedde steden van de provintie, en vervolgden hunnen marsch tot op 9 mylen afstands van Oporto, wier inwoners de grootste schrik aangejaagd werd. Intusschen werd er een gedeelte der konstitutionele troepen welke Beira bezetteden ter verdediging van Oporto gezonden, terwyl anderen onder het bevel van den graaf de Villa Flor, by de brug Amarante, binnen trokken en tegen de rebellen gingen, welke zy spoedig noodzaakten uit Guimaraens en Braga te wyken. De byzonderheden van hunne laatste krygsverrigtingen zyn duister en onzeker.

Men berigt dat er op den 4den February een gevecht is voorgevallen.

Uittreksels uit twee private brieven welke de tyding behelzen, wegens de laatste krygsverrigtingen der Insurgenten en de konstitutionele troepen:

Lissabon, 11den Feb.—De markies van Angeja was op den 3den te Braga en op den volgenden dag zou hy den Markies de Chaves aanvallen, die vóór hem vlugtte by de brug van Prado. De rebellen waren op de vlugt en namen den weg van Galicia.

"Eene expresse van den generaal Stubbs te Oporto is pas aangekomen, waarby berigt wordt dat de Rebellen verslagen en in alle rigtingen verstrooid zyn, hebbende al hunne baggagien verloren. Men meldt dat deze hunne laatste poging is, en dat hun getal niet boven de 1500 man beloopt."

De Britsche armée onder het bevel van generaal Clinton, is van Lissabon naar Coimbro vertrokken.

Kingston Jamaika, den 6den Maart.

Port au Prince, Feb. 19.—Het Haytiaansche gouvernement heeft een antwoord van het gouvernement van Frankryk ontvangen, hetwelke zeer ongunstig is. Men zegt dat de Secretaris van Staat in Frankryk, belast met de zaken van de kolonien, zyne verwondering te kennen gegeven had, te vernemen dat er in de ordonnantie van Karel de X. iets gevonden wordt welke uitlegging verdient, wegens de betaling van halve geregtigheden; inzonderheid daar het Haytiaansche gouvernement daarop deszelfs besluit genomen had.

Men zegt dat de kommunikatie zeer duidelyk te kennen geeft, dat by geval Hayti hare verpligtingen niet nakomt, Frankryk de middelen heeft om haar daartoe te noodzaken.

De oorlogs korvet de Fleche wordt alle oogenblikken uit Frankryk met het ultimatum verwacht.

Nu blykt duidelyk dat dit land beschouwd wordt als eene Fransche kolonie. De inwoners hebben zich ernstig voorgenomen de Franschen te verdryven, indien zy een inval mogten ondernemen.

UITTREKSELS UIT HET *JOURNAL OFFICIEL DE LA MARTINIQUE.*

MARTINIQUE, DEN 3DEN APRIL 1827.

Lissabon, 20sten Jan.—Het volgende is een ontwerp van wet voorgesteld aan de kamer der gedeputeerden voor den buitenlandschen handel:

"De havens van Lissabon en Oporto zullen voortaan open zyn voor alle vaartuigen van bevriende of geallieerde natien; en de private eigendommen zullen geeerbiedigd worden in geval van oorlog. Er zullen depôts daargesteld worden, voor de voortbrengselen en koopmanschappen van alle natien; welke ook des verkiezende kunnen worden uitgevoerd. Alle goederen, behalve zoodanige artikelen als sterke dranken en speelkaarten welke verboden zyn, kunnen worden ingevoerd, betalende voor de consumptive goederen 30 per cent. geregtigheden. De voortbrengzelen van de Brazilien komende regtstreeks van dat ryk, onder Braziliaansche of Portugesche vlag, betalen slechts 15 per cent; die der Portugesche kolonien in Afrika, ingevoerd in Portegesche vaartuigen, betalen niet meer dan 10 per cent.

"De haven van Oporto ten aanzien van den vryen handel met Azië, geniet van dezelfde bepalingen."

Madrid, 23sten Jan.—Het genootschap van *L'Etoile* van Grenade, bestaande uit de Apostolicken, gelyk men hen noemt, bezat valsche brooders die hun geheim ontdekt en de namen der leden bekend gemaakt hebben. Zy tellen onder hun midden behalven de geestelyken, de officieren van het korps der koninglyke vrywilligers en al de civile ambtenaren van deze provintie.

Cadix, 16den Jan.—Gedurende het verledene jaar 1826, zyn binnen deze haven aangekomen, 1,343 schepen, waarvan 29 Fransche oorlogs en 50 koopvaardy vaartuigen.

Parys, 12den Feb.—De *Star* van den 5den dezer meldt dat de brieven uit Madrid met groot ongeduld verwacht worden, want de zaken tusschen het Engelsche en Spaansche gouvernement zyn als nog niet geheel afgemaakt. Spanje wenscht alles in den langen baan te trekken, daarentegen wil Engeland een dadelyk besluit hebben.

Men berigt dat er groote sommen gelds te Bayonne ingescheept zyn geworden, bestemd naar de verschillende havens van Galicie, welke het naaste leggen by het vuur van omwenteling; behalve die sommen welke reeds gezonden zyn naar Santander.

Uit Bayonne meldt men, dat er te Valladolid, op den 28sten January eene ernstige omwenteling plaats had; waarby gevoegd wordt dat een hoofd officier tydingen aan zyne Majesteit gebragt had, wegens oproerige bewegingen onder de Spaansche troepen, welke aan de grenzen vergaderd zyn.

Eenige benden oproerlingen hebben zich in de ommestreken van de hoofdstad vertoond; ten gevolge waarvan er verscheidene militaire kommissien zyn daargesteld geworden, ter teregtstelling van allen die in deze factie gewikkeld zyn.

Onlangs heeft de Fransche brik *L'Euryale* een Spaanschen agent naar Algier gebragt om aan de barbaren de jaarlyksche schatting van Spanje ter somme van 300,000 piasters te gaan betalen. Dit koningryk heeft geen enkel oorlogs vaartuig ter overvoering van zyn afgezant.

De generaal Morales, die langen tyd den oorlog in Amerika tegen de Colombianen gevoerd had, is benoemd geworden tot Kapitein Generaal van de Kanarische Eilanden. Hy zal zich te Cadix met 1000 of 1200 man inschepen om bezit van zyn bevel te gaan nemen, zoodra er schepen zyn, om deze troepen overtebrengen.

APRIL 6.

Parys, 12den Feb.—Men schryft uit Marseille onder dagteekening van 27sten January, dat de korrespondentie van den Heer Eynard en de geruchten welke in omloop zyn wegens de bemiddeling van eenige mogenheden ten aanzien der onafhankelykheid van Griekenland, eene levendige sensatie verwekt hebben. Eene schikking voor het toekomende schynt stellig gemaakt te zyn: want Lord Cochrane is zelfs hiervan overtuigd, zoo dat hy geheel van zyne beraamde expeditie afgezien heeft. Wy vernemen dat hy eensklaps het voornemen van zyn vertrek veranderd heeft. Hy verlaat Madrid maar niet voor de Levant.

IETS WEGENS DE ZONNEVLEKKEN.

Sedert een paar jaren vertoonen er zich gedurig vlekken in de zon, die men eenige jaren te voren zeer zeldzaam te zien kreeg; deze vlekken zyn in eenige jaren menigvuldig en in andere vertonen zy zich in het geheel niet.

Daar de zon in ruim 25 dagen om hare as draait van het westen naar het oosten, zoo ziet men deze vlekken aan den westelyken rand als dunne strepen te voorschyn komen, en naar mate zy het midden der zonnebol naderen, ziet men hen meer geopend; zy worden weder smaller na het midden gepasseerd te zyn en verdwynen aan den westerrand; sommige komen na verloop van dertien dagen terug aan den oosterrand en andere hebben opgehouden te bestaan op de van ons afgekeerde zyde der zon.

Zy zyn zeer onbestendig: eenige verdwynen, nieuwe ontstaan; eene groote vlek verdeelt zich somwylen in kleinere, terwyl op andere tyden eenige kleine tot eene grootere zamenvloeyen; dit gebeurt zelfs gedurende onze waarnemingen; die, welke het langste bleven duurden drie maanden; eenige hunner hadden vyf of zes malen meer oppervlakte dan de aarde; de grootste zyn zigtbaar zonder kyker, mits men een berookt of gekleurd glas voor het oog houdt om het niet te benadeelen door het sterke licht.

Om de oorzaak dezer verschynselen te begrypen, dient men het volgende te kennen aangaande de natuurbouw van dit hemelligchaam.

De zon is geene gloeyende vuurbol, maar een vast en donker ligchaam gelyk de planeten.

Deze donkere bol wordt omgeven door een veerkrachtigen en doorschynenden dampkring; het benedenste gedeelte van dezen dampkring is voorzien van atmospherische verdikkingen, gelykvormig aan onze wolken; hierboven is het glansbulsel uitgebreid, bestaande uit eene zelflichtende stoffe.

Somwylen is deze zelflichtende stoffe op eenige plaats terug geweken en laat ons de donkere kern der zon zien, die zich als eene zwart donkere vlek vertoont.

Op andere tyden echter blyven de atmospherische verdikkingen of wolken de zonnekern bedekken, en de vlek vertoont zich licht graauw.

Hebben zich deze wolken aan de zyden der vlek begeven, zoo verschynt deze vlek met eenen graauwen kring om zich.

Er zyn dus drie soorten van vlekken.

1. Zwart donkere.
2. Graauwe.
3. Zwart donkere met graauwe randen.

De zwart donkere vlekken worden somwylen door atmospherische wolken bedekt welke ook wel eens weer wegdryven.

Wanneer de lichtstoffe zich dus terug trekt en ons de zonnekern zelve laat zien als eene donkere vlek, zoo ziet men door zeer volkomene kykers vele berg groepen, berg aderen en ringbergen, welke laatste kraters of inzakkingen omgeven, van welke eene bevonden werd te hebben 3,600 geografische mylen in middellyn, 130 mylen in diepte en eene 86 mylen perpendiculaire hooge rand.

De hoogste der gemetene zonnebergen beloopt 600 mylen.

Men heeft in vroegeren tyd wel eens beweerd dat de zon eene bol van louter vuur was en dat er dus geene schepselen op hare oppervlakte kunnen bestaan; zy dient alleen volgens dit gevoelen om de aarde en andere planeten, welke om haar wentelen, te verlichten en verwarmen. Dit gevoelen was echter niet overeentebrengen met de zuinigheid of economie, welke elders in de natuur heerscht: zoo zien wy dat onze aarde de nachten in de maan verlicht, maar de maanbewoners zouden dwalen als zy dachten, dat de aarde alleen geschapen was om hunne nachten te verlichten; het tamme vee bewyst den mensch menigvuldige diensten, doch het is niet alleen aanwezig om den mensch te dienen, maar ook even als wy hun aanwezen te genieten.

Zoo was het met de spaarzaamheid der natuur niet overeentebrengen, dat de zon eene wereld bol, welke anderhalf millioen malen grooter is dan de aarde, welker middellyn vier malen grooter is dan de afstand der maan tot de aarde, ja, welke nog veel grooter is dan alle planeten en manen die zy verlicht, dat zulk een wereldbol ook niet om hare eigene schepselen wille zou bestaan?

Dit vermoeden is bevestigd geworden door waarnemingen van bekwame mannen, door zeer volkomene kykers voorzien.

De zon is dan eene donkere bol, voorzien van berghtens en vlaktens; omringd door een dampkring, in welks beneden gedeelte wolken dryven en waarin hooger op de lichtstoffe zweemt. Zy is dus geschikt tot een genotvol verblyf voor talryke schepselen van verschillende aard en vorm, doch die zeer in gedaante en natuurgesteldheid van de schepselen onzer aarde moeten afwyken, dat onze verbeelding, hoe levendig en ryk zy ook zyn moge, geen denkbeeld hoegenaamd van dezelve kan formeren.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, April 6.

From London.—The ship Herald, Capt. Graham, at Baltimore, brought London papers to the evening of the 19th of February.

Lord Liverpool continued very ill, and it was believed he would never be able to attend to public business.—He was in his 57th year. The papers had begun to speculate as to his successor in office, and mention Mr. Canning, the Earl of Harrowby, Mr. Peel, and the Duke of Wellington.

Mr. Canning, and the Duke of Sussex, were improving, in health—The Duke of Cumberland, was seriously indisposed at Berlin, and it was reported that he had died.

Lord Liverpool was suddenly seized with his illness, and fell from his chair, while alone at breakfast on the 17th.

The Courier says—"The calamity—for such it is—which has befallen the country, by the sudden and, deplorable illness of the Earl of Liverpool, occupies the undivided attention of all classes. He may be said to possess the confidence of the country beyond any minister, perhaps, that ever presided over its affairs.—Hence the sorrow which is felt at the awful visitation which has befallen him, is general and unfeigned.

London, Feb. 19.

Portugal.—The news from Portugal is of a much less favorable character than the previous accounts had led us to hope. The rebels, who were driven on the 9th ult. from Beira into Spain, entered in scattered parties, but in considerable force, into Tras-os-Montes, of which their friends had retained possession, and assembling their forces under Viscount Canellas, and other leaders, drove the Constitutionalists out of Chaves (of which they had taken possession,) and advanced to the bridge of Salmonde, the northern pass into the province of Mintro. This pass was defended by a body of 300 Constitutionalists for some time, but was at last forced, the defenders dispersing themselves in the mountains. Having thus made good their entrance into the province of Mintro, (an undertaking in which Chaves failed when he attempted before,) the rebels marched to Braga, on the 30th January, which they occupied—thence to Guimareans, one of the richest and best affected towns of the province, and thence to within 9 miles of Oporto, the inhabitants of which were thrown into a state of the utmost alarm. In the mean time, however, part of the Constitutional troops in Beira, were sent to the defence of Oporto, while others collected under the Count de Villa Flor, entered Mintro by the bridge Amante, and proceeded against the rebels, whom they speedily compelled to retreat from Guimaraens and Braga—but the details of their last movements are as yet confused and uncertain. A battle is reported to have taken place on the 4th February.

The following extracts from two private letters handed to us, contain the latest intelligence from Portugal of the movements of the Insurgents, and the operations of the constitutional troops:—

Lisbon, Feb. 11. 11 o'clock.—"The Marquis of Angeja was at Braga on the 3d, and on the following day was to attack the Marquis de Chaves, who was flying before him, by the bridge of Prado. Angeja, Villa Flor and Mello, were united, and carried on most effective operations. The Rebels were flying for Galicia.—John D. Lacerda had performed much service in the two Beiras; and general Stubbs deserves much praise. General Mello commanded the infantry, and Villa Flor the cavalry.

"An express has just now arrived from General Stubbs, at Oporto; the rebels are defeated, they have lost their baggage and are flying in all directions. The reports are that it is a last effort, and that their numbers did not exceed 1500 men."

The British army, under the command of General Clinton, had marched from Lisbon for Coimbra. It was considered that by the 10th of Feb. there would not be a British soldier in Lisbon, except those in the depot and in the hospitals.

In the sitting of the Portuguese Chamber of Deputies, on the 6th Feb. the following project of a law, was adopted (with some slight amendments,) by a vote of 81 to 2.

Art. 1. The ports of Lisbon and Oporto are open to the merchant vessels of all nations with which Portugal is not at war, and in case of war private property shall be respected.

Art. 2. All merchandize of whatever country, shall be admitted in depot, with entire liberty of re-exportation without any other duty than one per cent, and without any other expense than that of labor.

Art. 3. Shall be admitted for consumption, all goods not expressly prohibited in the annexed table, paying the duties actually established; goods from the various countries of America when imported in Portuguese vessels, or from the countries in which they are produced, shall pay 24 per cent. and 30 per cent. if they do not come direct in whatever vessels they may be imported, or even if they do come direct in vessels not Portuguese; or belonging to the country where they are produced.

A privateer under the Buenos Ayrean flag, was cruizing off Rio Janeiro, Feb. 16th, and was said to have made a number of captures.—*Balt. Amer.*

Bogota, Feb. 1.—On the 24th ult. an express arrived with the gratifying intelligence of the restoration of tranquility in Venezuela.

Whatever difference of opinion may have existed in this capital relative to the various measures which have been adopted towards quelling the disturbances in that Department, we believe we may state that the people of this capital have been unanimous in expressing their satisfaction at the resolution of all parties, to lay down their arms, and leave the termination of their differences to the Representative of the people, who alone are either competent or entitled to decide them. It is impossible not to consider the absence of evil in the present state of Colombia, as a positive benefit conferred upon the country.

The news of the arrest of Pena at Barquisimeto is confirmed, he was taken in company with Cistiaga, a nephew of general Paez by marriage, and both were sent to Maracaybo, there to await the orders of the Liberator.

Kingston, Jam. March 6.

Since our last we have been favored with the perusal of letters from St. Domingo, received by the packet. The following is an extract from one, dated.

Port au Prince, 19th Feb.—"The Haytien government has received their answer from the French government, which proves unfavorable. It is said that the Secretary of State for the Colonies, in France, expressed much surprise to learn that any part of the Ordonnance of Charles X. required explanation, as regards the half duties, particularly as the Haytien government had acted upon it. The communication is said to give a pretty broad hint, that if Hayti does not fulfil her engagement, France has the means, and will compel her. The Fleche sloop of war is momently expected from France, and by her the ultimatum. It now appears pretty certain that this country is now considered as a French Colony. The people here are however seriously disposed to repulse the French, should they attempt an invasion."

THE CANADAS.

(From the New York 'Albion,' February 28.)

It will be seen that the Commissioner of the Rideau Canal in Canada has advertised to receive offers for constructing the first eight locks on the aforesaid Canal.—Little we believe is known on this side of the lines of the stupendous nature of this undertaking. There will be fifty locks on the entire route, and the whole fall will be 280 feet; the length of the canal, from the Ottawa to Kingston, will be 130 miles. Many aqueducts will be required to carry the water over the immense ravines that intersect the country; for the construction of which one thousand masons and four thousand labourers will be employed during the ensuing summer. From these statements some idea may be formed of the magnitude of the work, and of the importance attached to it by his Majesty's government. It is pronounced by the Canada papers to be one of the most stupendous and expensive canals now making in the universe. The object of this work is to make an inland military communication, in relation to the frontier, from Montreal to Lake Ontario via the Ottawa and Rideau rivers—a single glance at the map will show our meaning. In addition to this, the mother country has agreed to pay one-ninth of the entire expense of the Welland Canal, which is to secure the transport of all public property for ever between the two lakes. Thus will the government obtain a safe and expeditious communication from Quebec to the remotest settlements on Lake Erie, the advantages of which to the future destinies of that valuable country can hardly be estimated.

The enormous expense attending these measures—the fortifications erecting and about to be erected in different parts of the Canadas—the defences and other public works, naval and military, in Bermuda, all go to prove one great and important fact—that England intends to make her reign permanent in that part of North America that now owns her sway—thus dissipating and rendering innoxious the wretched sophistry of political economists, and the treasonable *patriotism* of Edinburgh Reviewers, who have advised the sale or abandonment of those fine colonies—and evincing to the country and the world, the wisdom and integrity of her rulers.

Of the good policy of retaining our present colonies, and in fact, of creating new ones, we have not a shadow of doubt, so long as the naval superiority of England shall be deemed essential to her welfare. We maintain the old fashioned notion, that the commercial marine of a country is the proper source from whence the navy of that country should be manned. The scheme of taking raw recruits when they may be wanted, without reference to their former occupations, and suddenly drilling them to naval tactics on board a ship of war, is one of the misshapen abortions ever spawned upon the world by Macullough, and the mushroom crew that compose his unhallowed conclave. Of what moment is it, in a national point of view, if England spends yearly a few hundreds of thousands in protecting her colonies, while she has the exclusive privilege of supplying them with manufactures and of fetching and carrying all they have to purchase or dispose of? Let any one look into Lloyd's Lists, and they will there find that often one fourth of all the British shipping recorded in that paper are employed in the trade to the colonies. The French, however, are making the experiment of creating a navy without commerce, the nation having made an appropriation of funds for building six line of battle ships and six frigates annually. Their capacity to build ships we do not question, neither do we their ability to fill them with landsmen; but we deny that France can man them with seamen. However, the world will have the benefit of her experience. The plan of Mr. Monroe for abolishing privateering, as once communicated by him to Congress, would prove a much more efficacious measure for procuring good sailors for the navy during a period of hostilities.

England, by retaining her colonies, effects three great national objects—a sale for the produce of her artizans—employment for her mercantile and shipping—and the preservation of a fruitful nursery for seamen, who, when the exigencies of the state require their services, can always be obtained for the ships of war.

But England, although claiming as she justly does, and reaping those advantages from her intercourse with her colonies, exercises not her rights dictatorially or oppressively. She has wisdom enough to perceive, and magnanimity enough to act upon that perception—that her interests are identified with those of her colonies, and that their advancement in wealth and power augments her own. How different has been the policy of Spain? A trifling deviation from this wholesome principle cost Great Britain the thirteen gems that now adorn the coronet of a republican empire; but a more enlightened policy now guides the British councils, and wisdom having been bought in the expensive school of experience such a disaster is not likely to occur again. It is now the object of England to secure the attachment of her colonies by the ties of interest as well as affection. Hence the relaxation in her colonial navigation laws—hence, too, the encouragement given to emigration to Canada—the erecting of fortifications, making canals, &c., to which we have before alluded. Such is the career which the British government has set out upon, and may God prosper them.—*St. Thomas Times.*

MISCELLANEOUS.

(From an English paper.)

Remonstrance of the Irish Apostolic Junta to the Protestant Government of these realms.

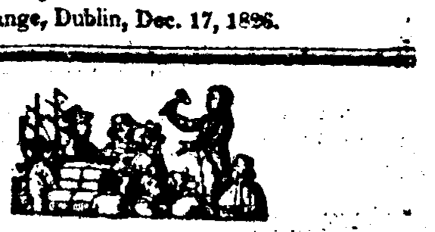
(DONE INTO ENGLISH.)

SHOWETH,—That your remonstrators are very much annoyed at many matters.

Firstly.—We think it d——d strange, when you are spending so much money in educating young *heretics*, that you can't be afther sparing some of it for the education of young Irish papists; especially when we consither how paceably the papist pisintry of this beautiful Ire-land behave themselves upon all occasions, and the great things they did for ye, in fightin' your battles, and makin' salt butther and pork, when there wasn't a sowl to do it for ye in the wide world besides! What would you done for the butther and the pork, and the soldiers in the last war, ye spalpeens! if it wasn't for the papist pisintry of owld Ireland land? An it's yourselves won't be nursing young *papishes* with a thrifle of money at all! Well dthin, we'll do it wid th' *rint*, if the *Peregilates* would let us—but they won't; and divvle a bit we know why they won't—ounly we think it mighty strange.

Secondarily and lastly,—Whot is the rason, when the Continental *Apostolic Juntas* are doing so much good for *France* and *Spain*, and *Portugal*, and for the pace of the world in general,—whot is the rason you won't be afther lettin the *Irish* Apostolic Junta do a thrifle of the same sort of good for yourselves in England? Och, but you're a stupid, violent, virulent, anti-Catholic set; and a dicent Irish *flay* would be ashamed to spake a word to ye! There's no hope for ye at all, wid your wretched administration, devided as it is upon ivry important question in life—exceptin' the keepin' down of *Apostolic Juntas*,—bad luck to ye!—ye thieves of the world.

Corn Exchange, Dublin, Dec. 17, 1826.

Fiscaal's Kantoor, den 11den Mei 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.
